

૬. કેવળ પ્રેમ, પ્રેમ ને પ્રેમ

મુકેશ જોશી

મુકેશ દુર્ગંશભાઈ જોશીનો જન્મ ૨ ઓક્ટોબર, ૧૯૬૪ના રોજ પાલનપુરમાં થયો હતો. સાબરકાંઠા જિલ્લાના ઈડરમાં આવેલું વડાલી ગામ તેમનું વતન છે. પ્રાથમિક શિક્ષણ મોડાસામાં લઈ ડિપ્લોમા સિવિલ એન્જિનિયર બનનાર મુકેશભાઈની કર્મભૂમિ મુંબઈ છે.

મુકેશભાઈના ગીતો વધુ પ્રચલિત છે. ગુજરાતી ફિલ્મો અને સિરિયલો માટે પણ તેમણે ગીતો લખ્યા છે. ‘કાગળને પ્રથમ તિલક’ અને ‘બે પંક્તિનું ઘર’ તેમના કાવ્યસંગ્રહો છે. આઈ.એન.ટી. મુંબઈ તરફથી તેમને ‘શયદા’ એવોઈ, ઉપરાંત ‘જયંત પાઠક’ એવોઈ, સાહિત્ય અકાદમી એવોઈ, હરીન્દ્ર દવે એવોઈ, ગુજરાત સરકાર તરફથી શ્રેષ્ઠ ગીતકારનો એવોઈ વગેરે સન્માન પ્રાપ્ત થયા છે.

સૂર હૃતિનો

પ્રસ્તુત કાવ્યમાં કવિએ માણસાઈ દાખવવાની વાત કરી છે. તિરસ્કાર, ધૃણાને ત્યજને કવિએ ‘ચાહવાની’ વાત કરી છે. ફળોને તાજા રાખવા માટે ફીજમાં મૂકીએ છીએ કે જેથી બગડી ન જય... પણ આપણા વિચારોનું શું? રોજિંદા જીવનમાં આપણે ‘ગમતાંનો ગુલાલ’ કરવો જોઈએ. દંબ અને દેખાડો કરવાને બદલે પ્રત્યેક માનવીને ચાહવાની વાત કરી છે. કશુંક છોડી દીઘા પછી પણ ધણું બધું મેળવ્યાનો સંતોષ હોવો જોઈએ. રોજેરોજ જીવાતી બિંદગીને જીવનમાં એકરસ કરવાની માણસાઈ માણસમાં હોવી જોઈએ એવું અહીં વ્યક્ત થાય છે.

સૂરજને ગુડ મોર્નિંગ કહેવાનું શીખો
ને ઝૂકીને ચાંદને સલામ ભરો.
બીજાં તો કામ કરે ઉપરવાળો
તમે માણસને ચાહવાનું કામ કરો.
તાજ દેખાવાની લહાયમાં
જત તમે સંતાડી રાખો કા ફીજમાં ?
બારીની બહાર કઢી ડોકિયું કરો
આભા મલકે છે એકમ કે બીજમાં.
ઘરમાં નહીં કે નહીં હોટેલમાં
કોઈની પાંપણમાં રેશમી મુકામ કરો.
તમે માણસને ચાહવાનું કામ કરો.
અફલાતૂન સાંજ દિયો કડકડતી લેટમાં;

ઇલકાવો કોઈની પિયાતી,
 જગ્નિને જેશો તો ચહેરા પર દેખાશો
 જીવ્યાની જહોજલાલી;
 ગાવામાં, ચાહવામાં, છાપવામાં, આપણામાં
 ક્યાંક તો પોતાનું નામ કરો.
 તમે માણસને ચાહવાનું કામ કરો.

માર્ગદર્શક સ્તંભ

અધ્યાપનની શરૂઆતમાં દરરોજ સવારથી લઈને સાંજ સુધીની દિનચર્યા વિષે વિદ્યાર્થી ઓ સાથે ચર્ચા કરી શકાય. નાના-મોટાને મળતી વખતે કેવી રીતે શુભેચ્છા વ્યક્ત કરી શકાય તે વિષે ચર્ચા કરી શકાય. મનમાં રહેલી શંકા-કુશંકા, ખરાબ વિચારો, પૂર્વગ્રહને ત્યજને હકારાત્મક દાખિકોણ અપનાવવાની વાત કરી શકાય. બાળકોને ગમતાંનો ગુલાલ કરવા અને બીજાને મહદુર્ય થવા પ્રેરિત કરી શકાય. કુદરતી રીતે જીવવા ફૂતિમતાથી દૂર રહેવાની વાત કરી શકાય.

સ્વાધ્યાય

સ. ૧. નીચેના શબ્દો માટે કાવ્યમાં વપરાયેલાં શબ્દો શોધો :

(૧) તેજ	(૨) ચંદ્ર	(૩) પડાવ	(૪) સમૃદ્ધિ
(૫) મુખ	(૬) બક્ષિસ	(૭) રવિ	(૮) સર્વશ્રેષ્ઠ

સ. ૨. કાવ્યમાંથી પ્રાસવાળા શબ્દોની જોડી શોધીને લખો.

સ. ૩. શબ્દોની અંતાકૃતી પૂરી કરો :

(૧) જહોજલાલી	→	લીના	→	નારાજ	→	જતીન	→	નપાવટ
(૨) લહાય	→	[ ]	→	[ ]	→	[ ]	→	[ ]
(૩) રેશમી	→	[ ]	→	[ ]	→	[ ]	→	[ ]
(૪) સૂરજ	→	[ ]	→	[ ]	→	[ ]	→	[ ]
(૫) તાજં	→	[ ]	→	[ ]	→	[ ]	→	[ ]

સ. ૪. ઉદાહરણ પ્રમાણે કોષ્ટકમાંથી શબ્દો શોધીને લખો.

દા.ત.	સવાર	-	સાંજ
(૧)	ધરતી	-	-----
(૨)	વાસી	-	-----
(૩)	શીંઘવું	-	-----
(૪)	અંદર	-	-----

જ્લ	ગ	વું	એ
આ	ભ	ની	સાં
ફ	જૈ	તા	જ
તા	મ	જં	માં
બ	હા	ર	જા

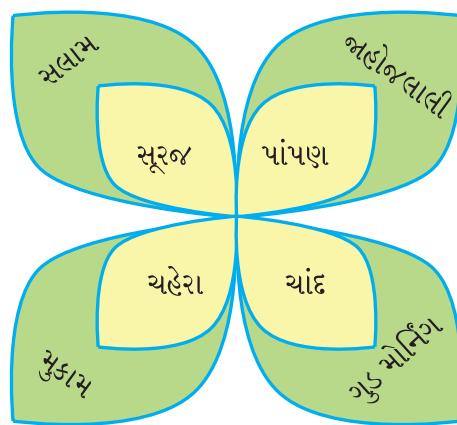
સ. ૫. કાવ્યમાં વપરાયેલા અન્ય ભાષાના શબ્દો લખો.

સ. ૬. ‘જહોજલાતી’ શબ્દમાંથી બની શકે તેટલાં નાના નાના શબ્દો બનાવો.

સ. ૭. યોગ્ય વિકલ્પ શોધી વિધાન પૂર્ણ કરો :

(૧) ક્યાંક તો પોતાનું નામ કરો; તમે માણસને	(અ) ભૂતવાનું કામ કરો	(આ) ચાહવાનું કામ કરો	(ઇ) વઠવાનું કામ કરો
(૨) સૂરજને ગૃહ મોર્નિંગ કહેવાનું શીખો ને ઝૂકીને	(અ) ચાંદને સલામ કરો	(આ) તારાને સલામ કરો	(ઇ) સૂરજને સલામ કરો
(૩) જગીને જેશો તો ચહેરા પર દેખાશો	(અ) શહેરની જહોજલાતી	(આ) ચહેરાની જહોજલાતી	(ઇ) જીવ્યાની જહોજલાતી

સ. ૮. યોગ્ય રીતે જોડો :

સ. ૯. યોગ્ય શબ્દ પસંદ કરી ખાલી જગ્યા પૂરો :

(૧) તાજં દેખાવાની લહાયમાં જત તમે સંતાડી રાખો કાં	માં ?	
(અ) મન	(આ) ફીઝ	(ઇ) ઘર
(૨)	મલકે છે એકમ કે બીજમાં.	
(અ) ચહેરો	(આ) ચાંદ	(ઇ) આભા
(૩) અફ્લાતૂન	દિયો કડકડતી બેટમાં	
(અ) બપોર	(આ) સવાર	(ઇ) સાંજ

સ. ૧૦. કાવ્યનો ભાવાર્થ તમારા શબ્દોમાં સમજવો.

સ. ૧૧. કૌંસમાં આપેલી સૂર્યના મુજબ કાળપરિવર્તન કરો :

(૧) મમ્મીએ સ્વાહિંદ શાક બનાવ્યું. (ભવિષ્યકાળ)	(૨) નદીમાં ધાણું પૂર આવ્યું છે. (ભૂતકાળ)
(૩) દરિયો આનંદની છોળો ઉડાડતો હતો. (વર્તમાનકાળ)	(૪) મામા આવશે તો મજન આવશે. (વર્તમાનકાળ)

સ. ૧૨. આપેલાં વિધાનોમાં યોગ્ય ઠેકાણે વિરામચિહ્નો મૂકો.

- (૧) બેટા એ બધાં જુદા જુદા ધર્મ પાળે છે
(૩) પૂનમ ભરતી ઓટ અમાસ વગેરે બાબતોની માહિતી મેળવવી
- (૨) તેણે ચોરને પૂછચું શા માટે આવ્યો છે
(૪) તેણે ક્યો ડ્રેસ પહેર્યો હતો

સ. ૧૩. તમે ઘરના વડીલ વ્યક્તિ છો, ઘરના નાનાં સભ્યો તરફથી તમને કેવી વર્તણુંકની અપેક્ષા છે તે વર્ગમાં કહો.

પ્રકટ્ય

★ મુકેશ જેશી જેવા કોઈપણ બે સાંપ્રત કવિઓની કવિતા ઇન્ટરનેટ પરથી શોધી સુંદર અક્ષરે ચાર્ટ બનાવી વર્ગમાં મૂકો.

પદ વિશ્લેષણ

★ આ કાવ્યના કવિનું નામ, કાવ્ય પ્રકાર, કાવ્યનો સરદિશો લખો.

રસાસ્વાદ

★ નીચેની કાવ્યપંક્તિનો રસાસ્વાદ કરાવો.

જ્યાની જ્ઞાનાત્મક;
ગાવામાં, ચાહવામાં, છાપવામાં, આપણામાં
ક્યાંક તો પોતાનું નામ કરો.
તમે માણસને ચાહવાનું કામ કરો.

લેખન કૌશલ્ય

★ વીજળી / પાણી બચાવોની જહેરખર તૈયાર કરો.

વિશેષ વાંચન

માણેકદુ

કાળિયો કુંભાર, ધેર ગઢેડાં છે બાર, એમાં એક છેક અડિયલ માણેકદુ નામનું.
ખડ ખૂબ ખાય તો ય ભાર ઊંચકાય નહિ, કાળિયાને લાગે નહીં કહી કશા કામનું.
કાળિયો બિચારો કોટિ ઉપાય વિચારે, ડીફાં, દસ વીસ મારે, પણ માને જડ જત રે ?
આખર ઉપાય મળ્યો એક અચાનક જ્યારે, ગાજર દેખીને દોડયું માણેકદુ ખેતરે !
લાંબી એક લાકડીને માણેકની પીઠ બાંધી, લટકાવી દીધાં ચાર ગાજર જ્યાં મોખરે,
લાલચે લોભાઈ દોડે માણેક બિચારું હવે, રોજ ખેંચે બોજ ! પામે ગાજર ના એક રે !
કાળિયાની જુગતીથી લોક બહુ રાજુ થાય, વિમાસું હું માણેકનું દેખી મોં દ્વામળું,
આપણે ન દોડી રહ્યાં ગાજરની લાલચે જ ? કો'કે લટકાવ્યું સામે સપનું સોહામળું !

- વિનોદ અધવ્યુ

શ્વાધ્યાય

સ. ૧. ‘આપણી સ્થિતિ પણ માણેક જેવી જ છે’ વિશે તમારા વિચારો જણાવો.

સ. ૨. કાળિયા કુંભારે કરેલી યુક્તિને તમારા શફ્ટોમાં વર્ણવો.

દુઃખો, બેચેની અને દિલગીરી એ જીવનના પડછાયા છે.